

l'instant
publica tres edi-
cions diàries

l'instant

DIARI DE LA NIT

Vegeu al número de dilluns
de l'instant la informació
més completa de la jorna-
da esportiva de diumenge

El Cap del Govern fa pública una nota sobre el discurs pronunciat pel President de la República en els tres Consells darrers

El Govern -diu- ampliarà oportunament aquesta referència

El senyor Lerroux dona compte de la dimissió del senyor Martínez de Velasco

PITA ROMERO CESSARA TAMBE

MADRID, 5. — El senyor Lerroux ha romàs al ministeri de la Guerra des de les deu del matí fins a dos quarts de dues de la tarda. El visitaren els senyors Martínez de Velasco, Orozco i Guerra del Río. Mitjançant la secretaria del senyor Lerroux es feu arribar als periodistes la següent nota:

«En el Consejo de ministros celebrado ayer, terminó S. E. el Presidente de la República la exposición del tema «Tres años de experiencia constitucional» que ha absorbido la atención del Gobierno en tres reuniones consecutivas.

Es ya del dominio público el alcance de la finalidad con que el

Jefe del Estado ha creído oportuno abordar la cuestión. Le han animado a ello, por una parte la circunstancia de haber entrado en la segunda mitad del plazo de su mandato, porque antes el fruto de su experiencia hubiera parecido prematuro, y después, tardío; y por otra parte, la perspectiva relativamente cercana de una posible revisión constitucional, que con distintos puntos de mira se dibuja en la intención de todos o casi todos los sectores políticos, no como prevención, ni siquiera como consejo, sino con título informativo de una relación de hechos que mereciera próximamente una amplia referencia.

El Presidente de la República ha ido destacando con su peculiar

elocuencia y con intachable objetividad, aquellos puntos en que la función de los poderes del Estado y la interpretación de un precepto constitucional aconsejaban, en aras de la experiencia, ser tenidos en cuenta para cuando llegue la oportunidad de la tarea revisora, sin que se prejuzgue en lo más mínimo su tendencia ni su resolución.

Siempre señalando el pro y el contra, las ventajas e inconvenientes que la práctica subrayó en la aplicación del Código fundamental, S. E. ha dedicado principalísima atención y ha acertado a darles el singular relieve que les corresponde por su importancia, los siguientes problemas: Autonomía regional, Iglesia, propiedad, Senado, destitución de Poderes, presupuestos y Tribunal de Garantías.

Se comprenderá fácilmente que el tema general ofrece demasiadas honduras y complejidad bastantes para justificar que el Gobierno medite y deliberé antes de formar su juicio. Es su propósito, ya que queda dicho, ampliar oportunamente esta referencia. Por hoy se limita al anticipo de su primera impresión y a consignar la complacencia con que el Consejo ha oído la oración del Jefe del Estado, infundada desde el principio al fin del espíritu patriótico y de las altas dotes que son públicamente reconocidas en la primera autoridad de la República.

A dos quarts de dues de la tarda abandonà el senyor Lerroux el ministeri de la Guerra i, contestant a preguntes dels periodistes, digué que dintre pocs dies facilitarà la nota ampliadora de la que acabava de donar sobre els discursos del Cap de l'Estat, però abans havia

LA FILLA DE RASPUTIN



Maria Rasputin, que ara fa de domadora de feres en un circ de Londres, al costat d'un dels seus grans elefants

de reconstruir aquests discursos el seu propi autor.

I ja no tinc res més per dir-vos—afegí—. Més ben dit, si he estat a visitar-me el senyor Martínez de Velasco, el qual m'ha expressat el seu desig d'abandonar el Ministeri, i deixar el senyor Cid al Ministeri d'Obreres Públiques, com a representant del partit agrari.

El senyor Martínez de Velasco estima que ja han passat les circumstàncies que obligaren a nomenar ministres sense cartera en el Govern, i jo no l'he pogut convèncer del contrari.

«Cessarà també el senyor Pita Romero com a ministre sense cartera»—se li preguntà.

«Crec que si cessa l'un ha de cessar l'altre. A més, ja no existeix cap pla entre l'acta de diputat del senyor Pita Romero i el seu càrrec d'ambaixador extraordinari d'Espanya prop de la Santa Seu».

L'emoció dels Reis Màgics en els pobles de Catalunya

L'Adoració dels Reis en la pintura i l'escultura del segle IV

L'ART DE CATALUNYA. PINTURES MURALS, RETAULES GOTICS I DIBUIXOS FOLKLORICS

Records d'infantesa. — Les sabates al balcó. — Costums de diverses comarques

ELS ARTISTES DE L'EPIFANIA

per Miquel Capdevila

L'Adoració dels Reis Màgics ha donat lloc a una festa molt suggestiva, especialment per a les imaginacions infantils, que hi veuen quelcom de propi, fins al punt que sembla el dia benaurat de la infantesa.

Per una coincidència singular, aquesta suggestió que avui exerceix la diada dels Reis Màgics en les imaginacions infantils va exercir-la també en la infantesa del Cristianisme, ja que els més antics monuments d'Art cristià es refereixen a l'Adoració dels Reis Màgics.

Tal vegada és una senzilla casualitat, però el fet és que a les Catacumbes de Domitilla, a Roma, hi ha una pintura mural força ben conservada i al Museu del Laterà subsisteix una tapa de sepulcre motllurada amb finor, que representen l'Epifania i són probablement les més antigues del seu gènere respectiu, car totes dues pertanyen al segle IV.

Era natural que un fet com l'Adoració dels Reis Màgics fos solemnitzat en el culte de l'Església. Al segle IV la commemoració prengué el caràcter de festa religiosa i aviat s'estengué per tot l'Occident del món cristià per a passar, després, a l'Orient.

A Catalunya fou celebrada molt aviat i la pintura de la nostra Església mitjana és rica en Adoracions dels Reis. L'església de Sant Martí de Fonollar, al Rosselló, ofereix un fris que representa la història de la Mare de Déu amb l'Anunciació, el Neixement, l'Adoració dels Reis.

Per cert que les figures dels Reis són molt semblants per llur ornató al fresc de les Catacumbes. Aquest fris és de la segona meitat del segle XII i, probablement, està influït per les miniatures del Comentari de Beatus a l'Apocalipsi.

Igualment han arribat fins a nosaltres la pintura mural de Santa Maria de Tahull, també de mitjan segle XII, la de Santa Maria de Barbat, posterior d'un segle, com diversos retaules gòtics que ofereixen

fred que hauria pogut travessar la roba pobríssima, però que no era capaç d'endurir el cor enervorint per l'entusiasme ni la pensament enardida per la fe, obrien el balcó i deixàvem, entre les fustes mig



«L'Adoració dels Reis», retaule d'autor desconegut, que és conservat al Museu d'Art de Barcelona

ten la magnificència que demana una bona plasmació del misteri de l'Epifania.

Els Museus de Catalunya, especialment els de Barcelona, i les esglésies de totes les contrades posseeixen belles obres d'art dedicades a l'Adoració dels Reis. Algunes són de pintors famosos com Jaume Huguet, l'autor del retaule del Conestable, en el qual els Reis, acompanyats de la seva cort, són representats amb la suma magnificència oriental, presenten l'or, l'encens i la mirra en receptacles de finíssima orfèria catalana. Altres són anònims, com la ingènua obra mestra del segle XV que posseeix el Museu de Barcelona, barrejada amb una certa ingenuïtat i riquesa, d'emoció i popularitat.

Igualment ha seguit pròdig el nostre Art en plasmacions de l'Epifania durant els segles posteriors, especialment els dibuixos de les aques dels gravats al boix que ens embaldieixen per llur mestria i per llur gràcia. De la mateixa manera que la festivitat de l'Epifania ha determinat una bona florida en les arts catalanes ha influït notablement en els costums del poble de tota Catalunya.

Què que a l'Anglaterra és la figura llegendària de Sant Claus que reparteix joguines als nens, en algunes regions de la França el Père Noël que les penja a un arbre i en altre el Père Chalun que les treu d'un sac, a Catalunya pren una figura extraordinàriament embellida.

La llegenda que aroma de poesia la infantesa dels nens catalans, diu que els Reis que van seguint l'Estel miraculós per arribar a Betlem on adoran el Nen diví, travessen els nostres carrers al pas cadencios dels camells exòtics, carregats de prestigi... i d'ofrenes per als nens que saben demanar-les.

Nimbat amb l'aureola del record dolçíssim, conservem en el nostre museu Mnemos el quadre viscut de la diada dels Reis.

Abans d'anar a dormir, la vigília feiem la nostra petició als Reis: posàvem la sabateta al balcó.

Ens descalçàvem a la vora de llar que espetegava pollicrons i vivent, a cada braceda de serments o ramassa d'olivera sense estalvi, perquè la nit s'havia. Treiem amu la punta dels «ferros» el fang que havíem recollit corrent pel Camí de la Font, anant i venint de l'estació per a veure passar els trens secundària que ens semblaven l'apoteosi del nomadisme, la invitació al viatge més suggestiva i més sumptuosa que no pas el Tren Bloc, l'Express de la Costa Blava, o els «Diretíssims» italians, que, després, han emmetzinat de llunyanyia la meua ànima viatgera aixalada per la nostra absurda organització social. Les buidàvem de la palla que ens protegia els peus de les fredors i de la humitat del nostre país fangós, xop d'aigua i embolicat de boires.

I, a peu de mitja, sense por al fred que hauria pogut travessar la roba pobríssima, però que no era capaç d'endurir el cor enervorint per l'entusiasme ni la pensament enardida per la fe, obrien el balcó i deixàvem, entre les fustes mig

corrades, les sabatetes que els Reis Màgics havien d'omplir amb les coses destinades als nens que feien bonat.

I no solament hi posàvem les nostres sabatetes minúscules comprades a la Fira d'Arbeca, sense altra mesura que el tros de serment equiparat a la penada impresa a la cendra de la llar, sinó les sabates del pare, aquelles enormes sabates de fliques de claus lluntes que penjaven com alforges al coll dels qui tornaven de fira, i ens donaven als qui sortíem a esperar-los una sensació de món desconegut perquè venien de fora vila.

Tota la nit somiàvem en els Reis Màgics que venien d'enllà, camí de Betlem, amb els ulls fets en l'estel guador, però que s'aturaven al nostre carrer i ens omplien les sabates de figures, d'anous,



La nina de vori amb braços i cames mobils, trobada uns anys enrera a les excavacions practicades en terrenys de la Fàbrica de Tabacs de Catalunya

de pomes, de torrons i d'alguna altra llaminadura, així com d'un xulet, d'un cavall de cartó, d'una baldufa, d'una pilota o d'alguna altra joguina matussera que durarien poc a les nostres mans àvids i destructores.

Estel dels Reis Màgics que brillava en la nit de boira i omplies de confort una casa esbaldada i feles venturosa una infantesa misèra, per què ja no llumines la llunyania del cel foc, ara que el cor s'arruaixen en la temensa desorientada i la pensa tronolla a les empenes de les lluites pel camí negre on la gran derrota ens espera al revol més inapinat!

Però la felicitat gaudida no s'ha esvaït del tot i de les il·lusions abundants en l'edat primera res-

(Segueix a la pàgina 2)

EL MINISTRE FRANCES D'AFERS ESTRANGERS A ROMA

El Duce ha conferenciat llargament amb M. Laval aquest matí

ROMA, 5. — El comte Senni, cap del protocol, i M. de Chambrun, ambaixador francès a Roma, anaren a cercar el senyor Laval a l'Hotel.

La comitiva, composta per quatre cotxes, es dirigí al palau de Venècia, on arribaren a les deu en punt.

El senyor Laval i Mussolini, sos-

Paral·lelament a aquesta entrevista, els funcionaris del Quai d'Orsay al palau Chigi, examinen, amb el senyor Suvitch, les qüestions colonials que han de resoldre en les converses a Roma.

Els ministres d'Àustria i Polònia, i l'ambaixador de Polònia, han estat rebuts successivament al palau Chigi. — Fabra.

LES CONVERSES ENTRE MUSSOLINI I LAVAL CONTINUARAN ENCARA DEMÀ

ROMA, 5. — L'enviat especial de l'Agència Havas a Roma anuncia que en l'entrevista sostinguda entre els senyors Laval i Mussolini, aquest matí, al palau de Venècia, en presència de Suvitch, s'ha tractat de tots els problemes diplomàtics europeus, però solament d'una manera general.

Les converses continuaran a la tarda i demà d'una manera més precisa. Hom espera que demà a la tarda hauran arribat a un acord.

No es publicarà el text íntegre de les converses sobre l'estabilitat central europea, fins després de l'adhesió dels interessats directament, independentment de les decisions que prendran Polònia i Hongria sobre l'acord. Solament es publicarà un comunicat que alt per alt donarà a conèixer el camí que seguiran Itàlia i França després de l'acord. Això estarà fonamentat en la comprensió mútua dels interessos d'ambdós països i en els interessos col·lectius d'Europa. — Fabra.

SIR JOHN SIMON TRAMET A MUSSOLINI I LAVAL EL DISEG DEL MILLOR EXIT DE LES NEGOCIACIONS EN CURS

LONDRES, 5. — Sir John Simon ha encarregat a l'ambaixador d'Anglaterra a Roma, Sir John Simon, que li faci arribar a Mussolini i Laval el disseny del millor exit de les negociacions en curs.

(Segueix a la pàgina 2)



Laval

tingueren una entrevista que durà prop de dues hores.

M. Laval marxà a les dotze cap al Quirinal, on fou rebut pel rei. — Fabra.

El rei d'Itàlia ha rebut en audiència el ministre francès

ROMA, 5. — L'audiència que el rei ha celebrat amb el senyor Laval, ha durat mitja hora.

DESPRES DEL DESASTRE

Què ha de fer Catalunya?

El que diu Antoni Rovira i Virgili

per Irene Polo

EL REGIM TRANSITORI

«El règim transitori que s'ha establert a Catalunya, només té una circumstància atenuant: que encara podria ésser pitjor. No molt, tanmateix... Es tracta de la supressió de l'autonomia parcial que teníem, tot conservant una part del mecanisme orgànic de l'Estatut.

Des del moment que els organismes de la Generalitat estan dirigits per homes que no tenen la representació del nostre poble atorgada democràticament, tota autonomia catalana s'oculpa. I el català pot ésser molt llarg.

Es passa de l'autonomia política a una descentralització administrativa. I encara aquesta està minvada per la tornada al Govern de Madrid d'importantes funcions que la Generalitat exercia.

Heus-les act:



L'ESTRUCTURACIÓ DELS PARTITS

No veig que hi hagi d'haver grans novetats. Més que modificar els partits i els idearis que en general ja estan bé—cal modificar el viciós funcionament intern d'alguns partits i rectificar, a la llum de les crues experiències, algunes orientacions equivocades.

El problema dels partits catalans presenta avui el màxim interès—potser les màximes dificultats—en el camp obrer.

L'ORIENTACIÓ DE LA POLITICA CATALANISTA

La política catalanista ha d'orientar-se, dins la nostra terra, en

un sentit plenament nacional i ha de preocupar-se primordialment del problema de la major catalanització de Catalunya. Que hi hagi els partits que és vulgui, però que siguin tots nacionalment catalans i espiritualment catalanistes.

L'ACTIVITAT DAVANT LA POLITICA GENERAL ESPANYOLA

La primera condició de la cordialitat entre partits catalans i partits generals espanyols és que aquests respectin les nostres reivindicacions, encara que no les



Rovira i Virgili, per Ferran Callicó

comparteixin ideològicament. Després, cal que els dirigents dels partits espanyols no insistixin a donar vida artificial a llurs sucursals a Catalunya.



LA RECEPCIÓ D'AQUEST MATI



Recepció del Cap Consell, celebrada aquest matí a la Divisió militar amb motiu de l'entrada d'any

MARIANO ASQUERINO



TEATRE - MUSICA

A L'ESCAPARI...

... del Coliseu Pompeia

CONVERSES

J. Rosquelles i Alessan i les seves obres històriques

—Com va anar l'estrena de "Guillem de Cabestany", Rosquelles?
—Bé, molt bé. Va ésser una bona experiència.
—Per què?
—Em vaig posar davant d'un públic amb una obra d'aquesta mena. I el públic va respondre. L'obra va plaur a tots els sectors.
—Satisfet?
—Sí, per què no? L'obra va ésser ben jugada.
—Penseu prosseguir per aquests camins?
—Drama històric? Sí, Crec que és un gran filó. La història de Catalunya pot proporcionar excel·lents situacions escenificables.
—Penseu fer alguna cosa més?
—La tinc feta, ja. Una cosa que es titula "Els set llebrers"—o sia els set pecats capitals. Enmig d'aquestes figures simbòliques, el símbol de l'austeritat. Els set pecats capitals són com una retaula d'aquesta figura.
—No teniu por de fer-ho massa poètic?
—Crec que no, francament. He observat, amb el "Guillem de Cabestany", que el públic pot agafar

ORO Y MARFIL

és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

perfectament aquestes coses. I que pot interessar-se i apassionar-se. És a dir, que és perfectament teatral.
I, presentant al Premi Iglesias alguna cosa?
—No, a l'Iglesias, no. M'ha passat el termini sense donar-me'n. El que presento és el "Guillem de Cabestany" al Premi Cambó, dels Jocs Florals.
—No tindreu gaires contrincants?
—Agustí Escalasans.
—Amb el "Capitello"?
—Sí, "Els nostres poetes".
—Ah, jo creia que era una col·lecció teatral.
—No, el que potser t'hauran dit és que tinc una obra de teatre.
—Tu? De què tracta? D'una biografia de... de Sant Jordi?
—No tant.
—No fas vestir d'època els personatges?
—Res d'època.
—Una obra moderna?
—Actual.
—Drama?
—No; comèdia. Amb tocs d'humor.
—Humor? Em sembla, Riquer...
—Què?
—No sé, no sé...
—Mira. Aci porto el primer acte.
—El retorn dels gentils?
—Sí. Em sembla que fa bonic, el títol.
(El reporter agafa l'obra i comença la lectura. La comença i l'acaba. El primer acte ha lliscat sense donar-se'n)
—Et felicito. Ha estat una sorpresa.
—Què et sembla? Una bona obra?
—Una obra molt divertida. Jo recordaria això i això. Però tu no ho facis. Has fet un primer acte molt divertit.
—El segon acte —darrer— consta de dos quadros. El primer és resolt tot amb un sol personatge.
—Mòndeg?
—No. Diàleg mitjançant el tel·lèfon i amb l'ajut de la ràdio.
—Em sembla que m'agradarà. Et felicito, humanista Riquer.
—Humanista i humorista.
I. A.

ORO Y MARFIL

és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

Marti de Riquer humanista i humorista
—Crec que ets el director d'una nova col·lecció popular, Martí?
—Sí, "Els nostres poetes".
—Ah, jo creia que era una col·lecció teatral.
—No, el que potser t'hauran dit és que tinc una obra de teatre.
—Tu? De què tracta? D'una biografia de... de Sant Jordi?
—No tant.
—No fas vestir d'època els personatges?
—Res d'època.
—Una obra moderna?
—Actual.
—Drama?
—No; comèdia. Amb tocs d'humor.
—Humor? Em sembla, Riquer...
—Què?
—No sé, no sé...
—Mira. Aci porto el primer acte.
—El retorn dels gentils?
—Sí. Em sembla que fa bonic, el títol.
(El reporter agafa l'obra i comença la lectura. La comença i l'acaba. El primer acte ha lliscat sense donar-se'n)
—Et felicito. Ha estat una sorpresa.
—Què et sembla? Una bona obra?
—Una obra molt divertida. Jo recordaria això i això. Però tu no ho facis. Has fet un primer acte molt divertit.
—El segon acte —darrer— consta de dos quadros. El primer és resolt tot amb un sol personatge.
—Mòndeg?
—No. Diàleg mitjançant el tel·lèfon i amb l'ajut de la ràdio.
—Em sembla que m'agradarà. Et felicito, humanista Riquer.
—Humanista i humorista.
I. A.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, a les 9.30. Última de El Matrimonio Secreto
Diumenge, tarda
10SCA
per JACOBO, LUCCIONI, INGILLERI. Dimarts: Funció popular
AIDA

TEATRE COMIC

Avui, dissabte, tarda, a les 5.15. Nit, a les 10.15. EL GRAN EXIT
Los maridos de Lidia
per Ligerio, Montalvan, Pozas, etc. i tota la Companyia. Demà, diumenge, tarda a les 4. «EL DUENDE» i «LOS MARIDOS DE LIDIA». Nit, «LOS MARIDOS DE LIDIA».

"Melo", de Bernstein, estrenada en la funció d'homenatge a Josefina Diaz, fou un pretext per omplir de flors l'escenari del Barcelona

UNA ADMIRABLE INTERPRETACIO DE JOSEFINA DIAZ, L'HOMENATJADA

Josefina Diaz va fer, ahir, una deliciosa, una intel·ligentíssima creació de la "Romana", del melodrama de Bernstein. Serien injustos al costat del nom de l'actriu homenatjada, el del seu company Manuel Collado i el de Pedro F. Cuenca, completant la trilogia melodramàtica: mulier, marit i amant. Una obra amb tres figures que són tres tòpics, lligades per l'essència i per l'anècdota del melodrama, aquestes que Bernstein s'ha complagut a exaltar i a donar un nou color i color. Perquè el "Melo" de Bernstein deu ésser una obra nascuda d'una juguesca de cafè. Una mena de joc o d'exhibició del dramaturg que s'ha proposat fer, amb les figures més gastades del teatre, un melodrama nou. Nou de sensibilitat, d'agudesa. Nou de realització. Donant al melodrama una agrot de tragèdia i una lleugeresa de film. No li ha calgut un gran esforç per fer la prosa. Ni una complicació de l'anècdota ni una exageració anormal en els caràcters. En la quotidianitat, en el fil d'on s'estreuen les comèdies, Bernstein ha cercat i trobat els elements del melodrama i l'ha bastit amb tots els elements normals.

Bernstein no s'ha descuidat cap dels tòpics melodramàtics. La juguesca ha estat guanyada. El marit, gentil i pobrissó; la mulier, altiva i un xic defraudada; enmig dels dos, l'amor artístic, home de món, figura romàntica que lluita entre l'amor i el sacrifici-se per ell. D'ací neix l'etern conflicte; veu l'amor que tot ho sacrifica i comença l'acció perversa de l'amor; la dona no és deturada davant de res i prepara el verí. Però la perversitat fracassa i la mulier

es suïcida. Mor en les algues del Sena, com en els melodrames de debò. Qui no diria aquesta anècdota atrevida de les pàgines d'un fascicle per centregues?
Però amb aquest tema proposat com a un "tour de force"—el títol de l'obra és ben explícit—Bernstein ha fet una gran obra. Una obra que només fan els grans dramaturgs. Una obra que té—com hem dit—un fons de tragèdia i un desenvolupament. La tragèdia viu en allò més pregon que hi ha en les figures, al fons de tot dels caràcters. La figura de Pere ha estat traçada meravellosament. L'home feble, petit, arruïnat i l'ombra del gran amor que sent vers la mulier, de la gran admiració que sent per ella, i ella, la gran dona, que es creu que pot vèncer-ho tot amb la seva altivessa, i es troba, de sobte, empresonada per l'amor i víctima dels instints més baixos. La tragèdia d'aquests dos caràcters, Bernstein la traça evolutivament, progressivament. A cada nova escena es va perfilant la pintura. Com Bernstein arriba al desenllaç, podria explicar-nos-ho la realització de film de què hem parlat. Imatges diferents, trencament amb els preceptes clàssics. Quadros en què no es diu una sola paraula, determinats només per l'ambient. Però Bernstein, amb aquest sistema, arriba a un desenllaç natural, naturalíssim, i agafa d'ala a l'envergadura dels personatges i les conseqüències del conflicte que juguen. Tots són ells mateixos en tots els moments, i el desenllaç és, fatalment, el que havia d'ésser. La realització de film no vol pas dir, però, realització cinematogràfica. És, en tot cas, una realització de film teatral—si és possible jugar amb aquests dos

mots—i l'obra no deixa d'ésser mai absolutament teatral. El melodrama es presenta singularment a aquesta manera de fer.
L'obra té moments senzillament meravellosos. L'agrot de Bernstein, aleshores, va disressada amb una subtil melancolia. El primer i segon quadros diuen tot el que nosaltres volem establir-nos de dir, perquè no sembli que pretem descobrir el nom de Bernstein i el seu melodrama.
Hem començat parlant de la interpretació. Perquè la interpretació de "Melo" ens va fer veure els grans actors que són Josefina Diaz i Manuel Collado. Ella, meravellosa de gest i d'exposició sempre justa i natural. Ell, un actor maleable, apte per a tots els papers i totes les actituds. La interpretació de "Melo" pels dos artistes, ha estat una de les més perfectes que hem vist, de molt temps ençà, a la nostra ciutat. Pedro F. Cuenca, un gran actor, molt en el seu lloc.
Els altres interpres, molt bé. La presentació, digna.

Ahí, amb l'estrena de Bernstein, va tenir lloc l'homenatge a Josefina Diaz. Josefina Diaz estava rutilant, en la funció d'ahir. L'escenari va omplir-se de flors. Naturalment, el públic no va comprendre tota la intenció de l'obra. Però, així i tot, va interessar-se en tots els moments, i adhuuc va apassionar-se'n. No fou pròdig en aplaudiments, en relació a l'obra i a la interpretació. Però va tributar una cordial salutació a Josefina Diaz i a homenatjar-la ben sincerament.
Ignasi AGUSTI

L'alcalde de Madrid i l'organització del "Teatro Español"

«Si jo hagués continuat essent ministre de la Governació—diu el senyor Salazar Alonso—hauria dictat una ordre als Ajuntaments obligant el funcionament dels teatres municipals»
L'alcalde de Madrid, les aficions literàries del qual són conegudes, ha fet a un periodista les següents declaracions:
—Amb el Teatro Espanyol es seguia un procediment nociu per

panya d'art depurat? — preguntà el periodista.
—Potser no, però en la proposta està previst. Es nomena un Patronat amb un director artístic, que crec indispensable, i en la designació del qual es prendran les majors garanties d'encert. A més, s'escotmet la reforma, de l'escenari fins a aconseguir les facilitats de tramitació que la moderna tècnica aconsella. L'escenari del Teatro Espanyol no tindrà res d'envejat als millors del món. I així surto al pas de l'afectuositat i infundada alarma d'un periòdic del matí, que, davant el meu propòsit d'impulsar el sainet, tem que m'envaeixi un casticisme a ultrança. No hi ha tal cosa, perquè en el meu concepte el sainet necessita reflexos del carrer, i no està, per tant, afecte, als «churros» i al manubri. Però a més, no és justificada la sospita de qui com



Margarida Xirgu, primera actriu de la companyia del "Teatro Español", subvencionada per l'Ajuntament de Madrid

a adjudicar-lo. No ha d'ésser, com a cosa municipal, negoci d'exploatació, sinó escenari d'art depurat, i a això s'encaminen els meus esforços. Que l'Ajuntament faci un pla artístic, i que s'acomodin a aquestes normes estrictes.
—Es tema pròpiament per a una sessió municipal, el pla d'una cam-

jo, a part de preocupar-se de modernitzar l'escenari del Teatro Espanyol, té en estudi l'estadística municipal, i escotmet amb impuls la reforma interior de Madrid.
—Seguirà tancat el Teatro Espanyol al gènere líric.
—Això ho decidirà el Patronat. La meua opinió personal és que no. La música no ha d'estar absent de l'intent, ni tan sols el que estigui bé del teatre estranger.
—I els clàssics?
—Tindran lloc d'honor, però no exclusiu. La meua opinió és que

ORO Y MARFIL

és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

el tatre municipal no sigui un museu, sinó que es faci art viu. Si jo hagués continuat de ministre de la Governació, hauria dictat una ordre als ajuntaments, obligant el funcionament dels teatres municipals, tancats uns i dedicats altres al cinema, en aquests moments de crisi teatral.
—Quan es nomenarà aquest Patronat?
—Dintre un mes. Pel febrer quedrà terminat el pla. Tindrà en compte l'envergadura. «El propòsit, bé mereix que no es malmeti amb precipitacions d'última hora.

ROMEA

Telèfon 19691
COMPANIA LOPEZ HEREDIA-ASQUERINO
Últims dies

A un quart d'onze, REPRESENTACIONS A HONOR DEL PRIMER ACTOR MARIANO ASQUERINO, creador del tipus «ANTON LAURIDO»
«LA PAPIRUSA»
Demà, irremissiblement, últims en dia festiu. A les 3.30, 6 i 10.15
«LA PAPIRUSA»
Dilluns homenatge a la primera actriu IRENE LOPEZ HEREDIA. Divendres, dia 11, presentació de la companyia titular d'aquest Teatre, en la qual figurarà la primera actriu ANTONIA HERRERO i el primer actor RAFAEL BARDEM, JOSEF BALAGUER, ELIES SANJUAN, LLUIS S. TORRECILLA, CARMEN CUEVAS, MARUJA CUEVAS, etc., amb l'estrena de ORO Y MARFIL, d'ANTONIO QUINTERO i PASCUAL GUILLEN

"Concerts Daniel" MADRID - BARCELONA

Demà-passat, dilluns, deu nit
Palau de la Música Catalana
UNIC CONCERT
DEL CELEBRE PIANISTA

Rubinstein

Localitats, demà, diumenge, de deu a una, i de cinc a set, i el dia del concert a la guixeta del Palau de la Música Catalana



PROSCENIS

* A l'Espanyol es posarà pròximament una nova òpera arrelada.

* Els autors de la qual són els periodistes Agustí Collado i J. Roig Guibernau.

* Després de diversos dubtes, aquests autors han adoptat per a la nova obra el títol de "Roda el món i torna al Born".

* La música és del mestre Torrens.

* Aquesta nova obra s'estrenarà el dia 24 d'aquest mes, si no hi ha rectificació.

ORO Y MARFIL

és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

* A darrers de febrer, la companyia de Santpere anirà a València, fins a Pasqua.

* I a l'Espanyol hi anirà "El Nostre Teatre" de València.

* Es tracta d'un intercanvi.

* Lluís Sabater Rossinyol, estudiant de Filosofia i jove home de teatre, feia alguns temps que havia acabat una comèdia titulada "L'autoritat repartida".

* Eduard Pagès (jill) n'ha fet una versió castellana, que serà estrenada dintre poques setmanes a Madrid.

* Una notable companyia amateur la posarà al Teatro Maria Guerrero. Desitgem als nostres amics un franc èxit.

ORO Y MARFIL

és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

* Després de Reis hi haurà canvis de companyies, sobretot als escenaris castellans.

* A ROMEA està a punt d'acomodar-se la companyia Irene López de Heredia-Mariano Asquerino.

* Al Barcelona, està a punt de fer-ho la de Josefina Diaz i Manuel Collado.

* A la primera la substituirà la companyia titular del ROMEA.

* Aquesta companyia és Heredia-BarDEM.

* Josefina Diaz i Manuel Collado seran substituïts, tard o d'hora, per Maria Fernández Ladrón de Guevara i Rafael Rivelles.

ORO Y MARFIL

és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

* Que, a més de l'aurèola que porten després del fall de l'urdivorci, faran anar la gent al coliseu de la Rambla de Catalunya, perquè són uns bons actors.

TEATRE APOLO

(Nova Empresa)
Companyia Catalana de Grans Espectacles
CASALS-CLAPERA
Nit a les 10. El gran triomf
Les verges caigudes
Demà: Comiat de la Companyia. Tarda, a dos quarts de quatre, CARTELL MONSTRE. La famosa comèdia en dos actes «L'AMOR VIGILIA» (més de 4.000 representacions) i «LES VERGES CAIGUDES».
Nit:
Les verges caigudes
darrera representació.

ORO Y MARFIL

és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

GRAN TEATRE ESPANYOL

Telèfon 11702
Companyia Santpere
Avui, nit, a les 10.
Últimes representacions de l'èxit grandios
AQUESTA NIT I MAI MES
Demà, diumenge, tarda a les 3.30. El cartell més gran de la temporada. «LA REINA HA RELLESCAT» i «AQUESTA NIT I MAI MES». Nit: Comiat de la Companyia. «AQUESTA NIT I MAI MES».

El notable galan-actor Pere Genet, en fa una excel·lent creació d'aquest frívol i banal «Don Joan». Elvireta Jofre personifica d'una manera insuperable la «Donya Agnès» del nostre segle. Joaquim Torres juga admirablement el seu paper, i la resta de la companyia ajuda amb la seva intel·ligència a treure aquesta reeixida comèdia-farsa de Navarro Costabella amb la major frescor, vivacitat i bon gust.

La presentació és acurada i magnífica, i l'obra que ens ocupa un veritable èxit que, com és natural, permet, al públic que enguina aquest teatre, de tributar en cada representació de «Don Joan de Terrassa» una franca ovació al seu afortunat autor.
Per a demà, a la tarda, en la sessió de dos quarts de quatre, en la qual es representaran «Els Pastors» de l'Advinent de l'Infant Jesús, de Josep M. Folch i Torres, SS. MM. els Reis Màgics d'Orient han anunciat que hi assistiran per tal d'acomodar-se, abans de tornar a llunyanes terres, dels seus volguts infants.

ORO Y MARFIL

és la sensacional obra de QUINTERO i GUILLEN, que es prepara al ROMEA, per ANTONIA HERRERO i RAFAEL BARDEM

... del Nou
Amb els programes de demà, diumenge, finalitzà la seva primera temporada en aquest teatre, la gran companyia de Marc Redondo i Antoni Palacios.

El cartell de la tarda, serà el següent: Actes primer i segon de «Doña Francisquita», creació de l'eminent Vicenç Simon i de Cecilia Gubert, Lolita Vila, Leonor Esteve, Carlos Banea, Jordi Ponc i Antoni Palacios. Completarà el programa, l'èxit del mestre Padilla, «La bella burlada», pel baríton Marc Redondo.
A la nit, «Molinos de viento», pel popular baríton Eduard Brito, i «La bella burlada», creació de Marc Redondo, Cecilia Gubert, Amalia Parlo, Eugènia Galindo, Antoni Palacios, Carlos Banea i Enric Lorente.

El pròxim dissabte, dia 12 del corrent, a la tarda, inauguració de la segona temporada, per la companyia lírica de Marc Redondo i Antoni Palacios.

Així solament aquest teatre deixarà de funcionar el pròxim divendres, per a donar lloc als assaigs de noves obres del repertori i al muntatge de la sarsuela en dos actes, original de Luis de Castro, música dels mestres Benlloch i Soriano, «El sol del Perú», el principal intèrpret de la qual anirà «El sol del Perú», serà la primera estrena d'aquesta segona temporada lírica, per la companyia Marc Redondo-Antoni Palacios, i s'espera que superi en brillantes l'anterior, que com ja dem demà diumenge.

... del Romea

Irene López Heredia és una de les nostres primeres actrius que més públic esseeu tenen. Més bé prou que el públic la vegi anunciada en un teatre perquè faci acte de presència en el dit teatre. Segur que no el defraudarà. És, rep-ím, per la seva escola de comediants moderna, que sent totes les inquietuds i explora en tots els camps teatrals, i té cura de la presentació en escena fins en els seus menors detalls, i es preocupa de les seves «toilettes» com cap altra, l'actriu que compta amb més públic addicte, incondicional, que la segueix i admira.
En totes les comèdies està be Irene López Heredia; en moltes, insuperable. Ara en «La Papirosa», ha fet un èxcellent. La seva Elena de «La Papirosa», estrany de tipus de dona, és una creació de profecia, ho reconeixen i proclamen.
No hi ha cap comèdia millor, doncs, quan es tracta de tributar-li un homenatge, a punt de tancar-se l'actuació que la companyia López Heredia-Asquerino està fent a ROMEA, que «La Papirosa».

COLISEU POMPEIA

Travessera, 112 G. Tel. 73331
COMPANIA CATALANA
Avui, dissabte, Nit a les 10.15.
L'èxit més còmic de la temporada. La comèdia que us divertirà més.

Don Joan de Terrassa
de J. Navarro Costabella
Demà, tarda, a les 3.30. Darrera representació de
ELS PASTORS O L'ADVENTINEMENT DE L'INFANT JESUS
de Josep Maria Folch i Torres.
Aquesta representació hi assistiran SS. MM. els Reis d'Orient, els quals, abans de tornar a llunyanes terres, volguin acomiadar-se de llurs volguts infants.

Tarda, a les 6. Nit, a les 10.15
Don Joan de Terrassa
Es despacha a Comptaduria i al Centre de Localitats de la Plaça de Catalunya, 9

TEATRE VICTORIA

Gran Companyia Lírica
Avui, no hi ha funció
Demà, diumenge, tarda
LA DOLORES
i
LUISA FERNANDA
Nit, a les 10. L'èxit de la temporada
La mentira mayor

De tots preus PHILIPS ràdio per triar a Bolet i Companyia trobarà. (Bolet. — Cortes, 630, davant Casa Llibre)

EN TANCAR L'EDICIO

Madrid

Topen els expressos de Galícia i Astúries

MADRID, 5. — S'han rebut notícies a Madrid donant compte que prop de l'estació de Palanquinos (León) han topat els expressos d'Astúries i Galícia.

A conseqüència de la violenta topada, ha resultat mort l'oficial de Correus, senyor Josep Badena, de servei en el tren de Galícia.

També han resultat ferits de pronstic reservat, Luis Dolz (Ordesa), Ignasi Cedeñer, subdint alemany, Plàcid Delgado Vazquez, el conductor del tren d'Astúries, Miguel Lapuerta Alvarez.

Han sofert ferides lleus, Julia González de la Plana; el fogaller del tren de Galícia, Miguel Terrera; el fogaller del tren d'Astúries, Pauli Uillejos; Joan Gallego Azular; Félix Martínez Díaz; Juan Teller Arce; Ramon Carrera Joan Martín Calero; Veneciano Díaz; Sonia Antoni Pinilla Sierra i Ramon Segura Camilla.

En tenir-se notícia de l'accident a León, sortiren ràpidament alguns trens de socors amb personal sanitari i brigades doblers que començaren a treballar per a deixar la via expedita.

Alguns vagons han quedat rusejats, i les màquines estan embarrats.

Dintre les restes dels cotxes fou extret l'oficial de Correus, el qual ha resultat mort. L'expedició de correus es feta en un cotxe de passatgers.

Els llops han entrat a poblat

ZAMORA, 5. — Al poble de Solillo de Sanabria han baixat els llops i han causat danys als ramats. Passen de 20 les cabres mortes en aquests últims dies. Alguns llops arriben fins als carrers ciutats, i els veïns els persegueixen amb gossos per a prendre'ls les cabres.

L'actuació del jutge especial

MADRID, 5. — Davant el jutge especial senyor Alarcón, ha declarat aquest matí l'ex-diputat socialista de les Constituents, Antoni Cabero Tova.

En acabar la referida declaració, el jutge disposa que ingressi als calabossos.

Aquesta tarda serà traslladat a la Presó Celular.

El senyor Tova ha estat detingut tres vegades a París, per fer propaganda revolucionària.

El senyor Vaquero indemnitzat amb mil pessetes l'amo de l'automòbil que fou incendiat durant els dies de revolta

MADRID, 5. — El ministre de la Governació en rebre els periodistes, els presentà el xofer Llorenç García Mostaza, qui, amb motiu dels passats successos, exposà el seu cotxe, que fou malmès pels revolucionaris, els quals calaren foc al vehicle.

El senyor Vaquero, per a fer la reparació al cotxe, l'haurà al dit xofer, en nom del Govern mil pessetes.

Després, el ministre donà compte que anit passada es cometé un atracament a Saragossa, i que havia estat detingut un dels pistolers.

El President de la República rep el senyor Miguel de Unamuno

MADRID, 5. — El President de la República fou complimentat pel ministre d'Indústria i Comerç.

En audiència civil rebé don Miguel de Unamuno, don Josep Maria don Lluís Truncharre.

Ha dimitit en ple la Junta municipal de Madrid del partit radical

MADRID, 5. — L'agrupació radical de Madrid ha celebrat sessió extraordinària per a examinar la gestió de la Junta municipal central i la dels representants del partit en la Comissió gestora de l'Ajuntament de Madrid.

Es discutiren diverses proposicions incidentals. Una d'aquestes referent a un vot de censura oer a l'actuació de la Junta municipal en relació amb la propaganda política. Defensà aquesta proposició el senyor Casteljón, qui alludí la inactivitat de l'esmentada Junta, que no ha desenvolupat una tasca de captació adequada en aquests moments, mitjançant la creació de borses de treball, que fossin un motiu per a aconseguir l'adhesió dels treballadors.

Es tractà també de la forma anòma en què foren nomenats els gestors del partit a l'Ajuntament de Madrid designacions que no recal-

Un atracament a Saragossa

SARAGOSSA, 4. — Anit passada al carrer de la Concepció, del barri de les Delícies, quan es retirava al seu domicili el comerciant de Saragossa, senyor Carlos Obradors, de 26 anys, li sortiren al pas dos individus armats de pistoles, que al crit de «¡Manos enlaires!» li robaron la cartera, que contenia 1.600 pessetes. Els pistolers es feren escàpolis.

Esclata una bomba que havien trobat casualment uns obrers

BILBAO, 5. — Ha esclatat una bomba dintre el túnel del servei de circumvalació que existeix entorn l'estació del Nord i la de Portugalete, prop del Pont d'Isabel II.

La trobaren dos empleats del Ferrocarril de Portugalete, i com que creien que es tractava d'un tros de ferro, la llençaren, i en topar contra la via, esclatà.

No ha calgut lamentar desgràcies personals.

En una entrevista amb els senyors Mauri i del Río, el senyor Albornoz ha comentat les gestions per a la unió d'esquerres

MADRID, 5. — El senyor Albornoz ha comentat a les gestions relacionades amb la unió d'esquerres.

Parlant amb un periodista, ha dit l'ex-president del Tribunal de Garanties Constitucionals:

«Ha arribat al meu coneixement que circula una nota en la qual es diu que els senyors Maure

(D. Miguel), i Del Río, havien rebut una invitació meua per a assistir a una reunió, en la qual es cercaria el punt de coincidència entre els partits republicans d'esquerra, i que els esmentats ministres s'h'hi havien negat. Això no s'ajusta a la veritat. Les gestions que a mi se m'h'an encomanat no van encaminades a unir els republicans d'esquerra solament. Es tracta de cercar un programa d'acció comú entre tots els partits republicans. Aquesta i no altra és la realitat.

«Ha començat ja les seves gestions?»

«En el dia d'avui — ens diu — m'he entrevistat amb el senyor Miguel Maure i amb don Cirilo del Río, caps dels partits republicans conservadors i republicans progressistes.

«Quina impressió ha tret d'aquestes entrevistes?»

«No en puc dir res per un elemental deure de discreció i de cortesia. Ens hem de reunir encara els representants dels partits, i en aquesta reunió donaré compte del resultat dels meus treballs i gestions. Mentrestant, no em sembla recte ni prudent dir res.

«Continuareu les vostres gestions?»

«Naturalment. Penso posar-me en contacte amb altres prohoms republicans.

«Us entrevistareu amb l'ex-precorrec te ni prudent dir res. Azaña?»

«Jo penso fer una gestió prop del Consell Nacional del partit d'Esquerra Republicana, per a tractar d'aconseguir els meus propòsits. Però si l'il·lustre ex-president del Consell ve a Madrid, m'entrevistaré amb ell, independentment de la gestió que hagi fet sobre el partit que dirigeix.

«Quan es celebrará aquesta reunió que heu alludit abans?»

«Encara he de realitzar determinades gestions abans aquesta reunió no es celebri. Però segurament es portarà a cap un dels dies de la setmana entrant.

Ha pres possessió del càrrec el nou director d'Ensenyament Primari

MADRID, 5. — A l'avant-despatx del ministre d'Instrucció Pública es celebrà la presa de possessió del nou director de primera ensenyament, senyor Rafael González Cobos.

El ministre tingué frases d'elogi per al sortint, senyor Lucas. Aquest agrà les paraules del ministre, i finalment el senyor Cobos tingué frases de reconeixement per al ministre i el senyor Lucas, per les paraules d'elogi que havien pronunciat.

El senyor Martínez Barrio continua fent declaracions als periodistes

MÁLAGA, 5. — Un periòdic local publica unes noves declaracions del senyor Martínez Barrio:

«¿S'opinió sobre el moment polític?»

«Continua desenvolupant-se el plan polític de Acció Popular, secundada i auxiliada per el partit radical. Primer, governos radicals con participació de els amics del senyor Gil Robles; mafià, a ser possible, Gobierno de Acció Popular, con la col·laboració més o menys directa del partit radical. Este plan descansarà sobre el supòsit de que la República no ha de estendre-se per la izquierda ni un milímetre més allà del senyor Lerroux.

«¿Què són les conseqüències?»

«A la vista saltan: otro fuerte movimiento de basculación, como si cada partido tuviera por único programa procurar y conseguir con sus torpezas, el triunfo de los adversarios. Las realidades de la política actual van gestando otra futura de muy distinto f.l.

«¿Qué concepto le merece el Parlamento actual?»

«El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilidad de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco explica la seva dimissió

MADRID, 5. — El senyor Martínez de Velasco ha facilitat la següent nota explicativa de la seva sortida del Govern:

«Hace cinco días visité al Sr. Lerroux para exponerle mi decisión de abandonar el cargo, pero no pude llevarlo a efecto por el deseo de rendir un tributo al Presidente de la República, y así mismo por el deseo de asistir a los consejos celebrados bajo su presidencia, en los que había de exponer, como lo hizo, con brillantez y competencia insuperable, las reflexiones que le sugiere la práctica constitucio-

nal en los tres años de su mandato.

Cumplido este deber, no existe razón que justifique el aplazamiento de la resolución adoptada, y hoy mismo he visitado al señor Lerroux para decirle que desde este momento me consideraba voluntariamente eliminado del Gobierno.

Me resistí cuanto pude a aceptar carteras en los gobiernos anteriores; si últimamente lo hice fue por considerar que en las circunstancias del Gobierno que se constituía, era un deber político imponerse el sacrificio de aceptar la, y colaborar en su obra. Pero desaparecidos ya por fortuna, los motivos que justificaron esta decisión, y restablecida la normalidad, no hay nada que aconseje mi permanencia en el Gobierno y por estas razones lo abandono para que nadie pueda suponer en mi otro deseo que el de prestar un servicio al país y no el de conservar una prebenda a las que jamás aspiré en mi vida política.

El apartamiento de las responsabilidades del Poder no supone, ni rompiendo en proclamarlo, alejamiento a una obra de colaboración, en el Gobierno a quien la seguiré prestando al frente de mi partido es el Parlamento, y dentro de aquél con su presencia, el Sr. Cid, que de seaba asociarse a mi actitud, pero lo se convencido para que continuara en el Gobierno, a fin de que se prestara con su dimisión a una clase de interpretaciones.

«¿Cuál debe ser, a su juicio, la posición de los republicanos con relación al partido socialista?»

«Primer han de fijar su posición si vuelven a la vía constitucional mirando al ejercicio normal de los derechos legales la defensa de sus aspiraciones e incluso el triunfo total de sus postulados, será conveniente una inteligencia. Pero el equívoco tendrá que desentarse. A mí me inspiran respeto todas las posiciones ideológicas, y aun concretándose a determinadas mntos, la atracción de ciertas tácticas.

«¿Qué obstáculos deben eliminar la República?»

«El caciquismo renaciente y la resistencia pasiva de aquellos funcionarios del Estado que se resisten ante el mandato de la Historia.

«¿Sus proyectos en política?»

«Preparar el granano de Gobierno que devuelva a España la paz espiritual. Todo el porvenir de España descansa sobre la probabilidad de este propósito. Hacer paz, llevar a la paz, y constituir al que sea, lo demás se nos dará por añadidura.

El dia a Madrid

El senyor Lerroux, a la sortida de la Presidència, ha comunicat la dimissió del senyor Martínez de Velasco, qui ha estat fins ara ministre sense cartera.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Això implica, a més a més, la dimissió del càrrec semblant que ocupa en el Govern el senyor Pita Romero, actual ambaixador d'Espanya al Quirinal.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

La qüestió política, però, segueix en peu. Ara es tracta de veure quina contestació donarà el senyor Lerroux a les preguntes que deixà el senyor Gil Robles abans de marxar a l'estranger.

Alguns diaris de Madrid tenen ja al seu poder amplísimas extractes dels rtes discursos del President de la República en els darrers Consells de Ministres.

Aquests discursos seran publicats quan la censura ho autoritzi.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilitat de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

El senyor Martínez de Velasco explica la seva dimissió

MADRID, 5. — El senyor Martínez de Velasco ha facilitat la següent nota explicativa de la seva sortida del Govern:

«Hace cinco días visité al Sr. Lerroux para exponerle mi decisión de abandonar el cargo, pero no pude llevarlo a efecto por el deseo de rendir un tributo al Presidente de la República, y así mismo por el deseo de asistir a los consejos celebrados bajo su presidencia, en los que había de exponer, como lo hizo, con brillantez y competencia insuperable, las reflexiones que le sugiere la práctica constitucio-

nal en los tres años de su mandato.

Cumplido este deber, no existe razón que justifique el aplazamiento de la resolución adoptada, y hoy mismo he visitado al señor Lerroux para decirle que desde este momento me consideraba voluntariamente eliminado del Gobierno.

Me resistí cuanto pude a aceptar carteras en los gobiernos anteriores; si últimamente lo hice fue por considerar que en las circunstancias del Gobierno que se constituía, era un deber político imponerse el sacrificio de aceptar la, y colaborar en su obra. Pero desaparecidos ya por fortuna, los motivos que justificaron esta decisión, y restablecida la normalidad, no hay nada que aconseje mi permanencia en el Gobierno y por estas razones lo abandono para que nadie pueda suponer en mi otro deseo que el de prestar un servicio al país y no el de conservar una prebenda a las que jamás aspiré en mi vida política.

El apartamiento de las responsabilidades del Poder no supone, ni rompiendo en proclamarlo, alejamiento a una obra de colaboración, en el Gobierno a quien la seguiré prestando al frente de mi partido es el Parlamento, y dentro de aquél con su presencia, el Sr. Cid, que de seaba asociarse a mi actitud, pero lo se convencido para que continuara en el Gobierno, a fin de que se prestara con su dimisión a una clase de interpretaciones.

«¿Cuál debe ser, a su juicio, la posición de los republicanos con relación al partido socialista?»

«Primer han de fijar su posición si vuelven a la vía constitucional mirando al ejercicio normal de los derechos legales la defensa de sus aspiraciones e incluso el triunfo total de sus postulados, será conveniente una inteligencia. Pero el equívoco tendrá que desentarse. A mí me inspiran respeto todas las posiciones ideológicas, y aun concretándose a determinadas mntos, la atracción de ciertas tácticas.

«¿Qué obstáculos deben eliminar la República?»

«El caciquismo renaciente y la resistencia pasiva de aquellos funcionarios del Estado que se resisten ante el mandato de la Historia.

«¿Sus proyectos en política?»

«Preparar el granano de Gobierno que devuelva a España la paz espiritual. Todo el porvenir de España descansa sobre la probabilidad de este propósito. Hacer paz, llevar a la paz, y constituir al que sea, lo demás se nos dará por añadidura.

El dia a Madrid

El senyor Lerroux, a la sortida de la Presidència, ha comunicat la dimissió del senyor Martínez de Velasco, qui ha estat fins ara ministre sense cartera.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Això implica, a més a més, la dimissió del càrrec semblant que ocupa en el Govern el senyor Pita Romero, actual ambaixador d'Espanya al Quirinal.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

La qüestió política, però, segueix en peu. Ara es tracta de veure quina contestació donarà el senyor Lerroux a les preguntes que deixà el senyor Gil Robles abans de marxar a l'estranger.

Alguns diaris de Madrid tenen ja al seu poder amplísimas extractes dels rtes discursos del President de la República en els darrers Consells de Ministres.

Aquests discursos seran publicats quan la censura ho autoritzi.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilitat de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

El senyor Lerroux, a la sortida de la Presidència, ha comunicat la dimissió del senyor Martínez de Velasco, qui ha estat fins ara ministre sense cartera.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Això implica, a més a més, la dimissió del càrrec semblant que ocupa en el Govern el senyor Pita Romero, actual ambaixador d'Espanya al Quirinal.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

La qüestió política, però, segueix en peu. Ara es tracta de veure quina contestació donarà el senyor Lerroux a les preguntes que deixà el senyor Gil Robles abans de marxar a l'estranger.

Alguns diaris de Madrid tenen ja al seu poder amplísimas extractes dels rtes discursos del President de la República en els darrers Consells de Ministres.

Aquests discursos seran publicats quan la censura ho autoritzi.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilitat de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

El senyor Martínez de Velasco explica la seva dimissió

MADRID, 5. — El senyor Martínez de Velasco ha facilitat la següent nota explicativa de la seva sortida del Govern:

«Hace cinco días visité al Sr. Lerroux para exponerle mi decisión de abandonar el cargo, pero no pude llevarlo a efecto por el deseo de rendir un tributo al Presidente de la República, y así mismo por el deseo de asistir a los consejos celebrados bajo su presidencia, en los que había de exponer, como lo hizo, con brillantez y competencia insuperable, las reflexiones que le sugiere la práctica constitucio-

nal en los tres años de su mandato.

Cumplido este deber, no existe razón que justifique el aplazamiento de la resolución adoptada, y hoy mismo he visitado al señor Lerroux para decirle que desde este momento me consideraba voluntariamente eliminado del Gobierno.

Me resistí cuanto pude a aceptar carteras en los gobiernos anteriores; si últimamente lo hice fue por considerar que en las circunstancias del Gobierno que se constituía, era un deber político imponerse el sacrificio de aceptar la, y colaborar en su obra. Pero desaparecidos ya por fortuna, los motivos que justificaron esta decisión, y restablecida la normalidad, no hay nada que aconseje mi permanencia en el Gobierno y por estas razones lo abandono para que nadie pueda suponer en mi otro deseo que el de prestar un servicio al país y no el de conservar una prebenda a las que jamás aspiré en mi vida política.

El apartamiento de las responsabilidades del Poder no supone, ni rompiendo en proclamarlo, alejamiento a una obra de colaboración, en el Gobierno a quien la seguiré prestando al frente de mi partido es el Parlamento, y dentro de aquél con su presencia, el Sr. Cid, que de seaba asociarse a mi actitud, pero lo se convencido para que continuara en el Gobierno, a fin de que se prestara con su dimisión a una clase de interpretaciones.

«¿Cuál debe ser, a su juicio, la posición de los republicanos con relación al partido socialista?»

«Primer han de fijar su posición si vuelven a la vía constitucional mirando al ejercicio normal de los derechos legales la defensa de sus aspiraciones e incluso el triunfo total de sus postulados, será conveniente una inteligencia. Pero el equívoco tendrá que desentarse. A mí me inspiran respeto todas las posiciones ideológicas, y aun concretándose a determinadas mntos, la atracción de ciertas tácticas.

«¿Qué obstáculos deben eliminar la República?»

«El caciquismo renaciente y la resistencia pasiva de aquellos funcionarios del Estado que se resisten ante el mandato de la Historia.

«¿Sus proyectos en política?»

«Preparar el granano de Gobierno que devuelva a España la paz espiritual. Todo el porvenir de España descansa sobre la probabilidad de este propósito. Hacer paz, llevar a la paz, y constituir al que sea, lo demás se nos dará por añadidura.

El dia a Madrid

El senyor Lerroux, a la sortida de la Presidència, ha comunicat la dimissió del senyor Martínez de Velasco, qui ha estat fins ara ministre sense cartera.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Això implica, a més a més, la dimissió del càrrec semblant que ocupa en el Govern el senyor Pita Romero, actual ambaixador d'Espanya al Quirinal.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

La qüestió política, però, segueix en peu. Ara es tracta de veure quina contestació donarà el senyor Lerroux a les preguntes que deixà el senyor Gil Robles abans de marxar a l'estranger.

Alguns diaris de Madrid tenen ja al seu poder amplísimas extractes dels rtes discursos del President de la República en els darrers Consells de Ministres.

Aquests discursos seran publicats quan la censura ho autoritzi.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Es tracta d'un document molt llarg, predominantment tècnic, que ser àen general, poc llegit per la gent.

El Sr. Lerroux ha rit que es desentenderia de la responsabilitat de publicar aquest document. Així és, que les còpies autoritzades del dit document, seran donades al públic pel servei de premsa de la Presidència de la República.

El senyor Martínez de Velasco, amb motiu de la sortida del ministeri, ha donat una nota.

El senyor Martínez de Velasco explica la seva dimissió

MADRID, 5. — El senyor Martínez de Velasco ha facilitat la següent nota explicativa de la seva sortida del Govern:

«Hace cinco días visité al Sr. Lerroux para exponerle mi decisión de abandonar el cargo, pero no pude llevarlo a efecto por el deseo de rendir un tributo al Presidente de la República, y así mismo por el deseo de asistir a los consejos celebrados bajo su presidencia, en los que había de exponer, como lo hizo, con brillantez y competencia insuperable, las reflexiones que le sugiere la práctica constitucio-

nal en los tres años de su mandato.

Cumplido este deber, no existe razón que justifique el aplazamiento de la resolución adoptada, y hoy mismo he visitado al señor Lerroux para decirle que desde este momento me consideraba voluntariamente eliminado del Gobierno.

Me resistí cuanto pude a aceptar carteras en los gobiernos anteriores; si últimamente lo hice fue por considerar que en las circunstancias del Gobierno que se constituía, era un deber político imponerse el sacrificio de aceptar la, y colaborar en su obra. Pero desaparecidos ya por fortuna, los motivos que justificaron esta decisión, y restablecida la normalidad, no hay nada que aconseje mi permanencia en el Gobierno y por estas razones lo abandono para que nadie pueda suponer en mi otro deseo que el de prestar un servicio al país y no el de conservar una prebenda a las que jamás aspiré en mi vida política.

El apartamiento de las responsabilidades del Poder no supone, ni rompiendo en proclamarlo, alejamiento a una obra de colaboración, en el Gobierno a quien la seguiré prestando al frente de mi partido es el Parlamento, y dentro de aquél con su presencia, el Sr. Cid, que de seaba asociarse a mi actitud, pero lo se convencido para que continuara en el Gobierno, a fin de que se prestara con su dimisión a una clase de interpretaciones.

«¿Cuál debe ser, a su juicio, la posición de los republicanos con relación al partido socialista?»

«Primer han de fijar su posición si vuelven a la vía constitucional mirando al ejercicio normal de los derechos legales la defensa de sus aspiraciones e incluso el triunfo total de sus postulados, será conveniente una inteligencia. Pero el equívoco tendrá que desentarse. A mí me inspiran respeto todas las posiciones ideológicas, y aun concretándose a determinadas mntos, la atracción de ciertas tácticas.

«¿Qué obstáculos deben eliminar la República?»

«El caciquismo renaciente y la resistencia pasiva de aquellos funcionarios del Estado que se resisten ante el mandato de la Historia.

El senyor Lerroux, a la sortida de la Presidència, ha comunicat la dimissió del senyor Martínez de Velasco, qui ha estat fins ara ministre sense cartera.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Això implica, a més a més, la dimissió del càrrec semblant que ocupa en el Govern el senyor Pita Romero, actual ambaixador d'Espanya al Quirinal.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

La qüestió política, però, segueix en peu. Ara es tracta de veure quina contestació donarà el senyor Lerroux a les preguntes que deixà el senyor Gil Robles abans de marxar a l'estranger.

